

la oposición a los gobiernos anteriores del Partido Popular, entenderán que los valencianos no puedan conformarse con un gobierno que no hace absolutamente nada.

Un gobierno con falsa progresía, que ayer sus grupos parlamentarios llegaron a votar en contra de la bajada del IVA a las residencias de mayores. *(Veus)* Sí, sí, ustedes se abstuvieron y ustedes votaron en contra. *(Aplaudiments i veus)*

Un gobierno, además, en el cual su vicepresidenta no le debe haber informado del número de fugas que hay, por ejemplo..., que siguen habiendo en el centro de Alicante. Señor Puig, se lo digo yo: una fuga, por lo menos, al día, aproximadamente, sigue habiendo en el centro de Alicante. No se ha reforzado ni el personal, no se ha reforzado la seguridad. *(Veus)* Y ¿sabe lo que pasa? Que las personas..., que los niños que son tutelados por La Generalitat las retienen y las violan. Y es su responsabilidad política, digan lo que digan. *(Protestes i aplaudiments)*

El senyor president:

Gracias, señoría.

La senyora Catalá Verdet:

Le diré algo más. ¿Cree usted que es lícito que el señor Orengo cobre su sueldo todos los días, y es lícito que los doce asesores de la vicepresidenta cobren su sueldo y que a las personas con discapacidad se les deba...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...todo el salario del 2017? ¿Creen ustedes que eso es...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Catalá Verdet:

...para levantar la cara? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Contestarà la vicepresidenta del Consell. Un segon, senyoria.

Té vosté la paraula, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

I gràcies, senyora Catalá. Bon dia.

Mire, li vaig a dir les xifres, eixes que a vostés no els agraden. I mire, vosté diu: «És que no poden excusar-se en l'empastre que vam deixar nosaltres.» No, perquè l'empastre el va deixar, entre altres coses, el govern on vosté estava.

Però, mire, fa dos dies encara un ministre –li ho vaig dir ahir, però li ho torne a dir perquè vosté es veu que no escolta–, un ministre del Govern d'Espanya *(Veus)*

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta. ¿Poden deixar que se conteste amb normalitat i amb tranquil·litat? ¿Poden deixar que es conteste amb normalitat i amb tranquil·litat, sense interrupcions? *(Veus)* Disculpe la interrupció.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Fa dos dies encara s'escudava en el govern de Zapatero, que fa set anys que no governa, per a justificar la paràlisi del Govern d'Espanya.

Però, mire, xifres, parla vosté de les persones en situació de dependència. Mire, quan arribarem al govern, quan arribarem al govern, la nòmina de dependència que es diu, la nòmina de dependència –parlava vosté de nòmines– se paga amb tres mesos de retard. En tres mesos del nou govern, se posà al dia.

Quan arribarem al govern n'hi havia 46.000 persones en llista d'espera, amb un temps mitjà d'espera de quatre anys i mig per a rebre les ajudes a la dependència. En este moment, n'hi ha 21.000 persones, menys de la meitat, amb un temps mitjà d'espera d'un any i tres mesos. Això, eixa és la nòmina que ens importa, *(aplaudiments)* la nòmina que es paga als dependents i que vostés saquejaren.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, il·lustre diputat Fran Ferri.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor presidenta.

Senyor president, hui, des del meu grup, li volem preguntar sobre «la gentuza que quería vivir del dinero público». No són paraules meues. Qui parlava que es passava el dia lluitant contra «gentuza que quería vivir del dinero público» no era ni més ni menys que la principal assessora de l'expresident Camps en l'organització dels grans esdeveniments i, en especial, de la fórmula 1.

La gentola que volia viure dels diners públics, segons esta assessora, eren, evidentment, els responsables de la gran ruïna, la gran estafa, la gran mangarrufa que va suposar l'organització del gran premi de la fórmula 1 en la nostra terra.

Per això, hui des del meu grup li volem preguntar quant va costar als valencians i valencianes l'organització de la fórmula 1 i què esta fent el govern valencià per a recuperar els diners després de la ruïnosa gestió d'este esdeveniment.

I és que, senyor president, en els últimes dies i en les últimes setmanes hem estat coneixent noves informacions molt aclarament sobre la nefasta gestió que va fer el Partit Popular dels grans esdeveniments i, en especial, de la fórmula 1.

Hem conegut com, molt abans de rescatar Valmor i assumir més de vint milions d'euros de deute, La Generalitat actuava com un agent de l'empresa, pressionant els proveïdors.

Hem conegut com van manipular l'informe de la Sindicatura de Comptes; ja ho denunciarem ací eixes reunions a altes hores de la nit en la Sindicatura de Comptes.

Hem conegut com el govern de Fabra va demanar que es rebaixara el cànon, no perquè pensara que era molt car per als valencians i les valencianes, sinó «porque podía perjudicar al presidente». Això era l'únic que els importava.

Hem conegut que el senyor Costa, exsecretari general del Partit Popular en la Comunitat Valenciana, ha tirat de la manta i s'ha obert una nova peça que investiga com la construcció del circuit, suposadament, va servir per a finançar il·legalment el Partit Popular.

Per tant, senyor president, el que s'investiga és el de sempre, tot apunta que la fórmula 1 ha servit per a fer-li campanya al Partit Popular, per a fer rics els amiguets i per a repartir-se les comissions.

Però, bé, quan va arribar el moment de pagar la hipoteca, qui la va pagar? Tots i cadascun dels valencians i les valencianes que vàrem rescatar l'empresa Valmor, vam pagar el seu deute i vàrem fer front al pagament del cànon de la fórmula 1.

Tot això, tot això, mentes se tiraven al carrer professors i professores, mentes es retallava en sanitat, mentes s'ampliava la llista d'espera de la dependència i s'obligava a pagar el repagament als nostres majors. Tot això, mentres patíem la pitjor crisi de la nostra història recent.

I davant totes estes informacions, ¿què és el primer que va dir el senyor Camps quan va eixir a declarar com a investigador en el jutjat, què és el que va dir? «Que toda la culpa era de Compromís –clar–, que no queríamos la fórmula 1, que preferíamos que se fuera a otros lugares.» Val.

Entenem que al senyor Camps no li assentara bé que en setembre de 2013 Compromís presentàrem davant del Tribunal de Cuentas una denúncia sobre l'organització de la fórmula 1 al nostre territori.

Entenem que al senyor Camps li moleste que el jutjat que l'està jutjant haja rebutjat frenar l'informe del Tribunal de Cuentas que acredita que l'aval i els contractes eren il·legals i van generar un forat milionari en els comptes públics valencians.

Entenem que al senyor Camps li moleste que els companys del PSPV i d'Esquerra Unida presentaren una denuncia en 2014 i s'obriera la via penal.

Però, novament, el que queda clar és que als dirigents del Partit Popular els molesten les denúncies. En canvi, als valencians el que ens molesta és que ens hagen saquejat. Això és el que ens molesta als valencians (*aplaudiments*) i les valencianes.

Mire, senyor president, jo tinc clar que el senyor Camps no va ser el millor president de la història com li va dir al senyor Cantó en aquella intervenció, però també tinc clara una cosa: el senyor Camps no va inventar res, el senyor Camps no era un gran innovador. Quan Camps va arribar, altres ja havien marcat el camí del saqueig i el *modus operandi* en la nostra administració.

Fa dos dies van detindre el senyor Zaplana; no és casualitat que tres de quatre presidents del Partit Popular de la nostra comunitat estiguen sent jutjats per corrupció, investigats.

Hem de parlar clar: als valencians ens han saquejat. Van convertir la caixa de La Generalitat en un autèntic «erial» *para disfrute y uso de sus amiguitos*. Afortunadament, senyor president, els valencians vàrem tirar les trames corruptes de les nostres institucions ara hui fa tres anys, ara hui fa tres anys. Hem aconseguit que els diners que abans anaven a pagar comissions, que anaven a paradisos fiscals, ara vagen a les ajudes, al copagament, a pagar la dependència, a sanitat, a educació.

Perquè, ¿sap què és el que passa? Que quan canvies a «gentuza que quería vivir del dinero público» per gent honrada i honesta i la poses en l'administració valenciana, això es nota.

Per això, senyor president, hem de treballar perquè ni *camp-sistes*, ni *zaplanistes* tornen a les institucions, ni els que s'han mantingut amb el carnet del Partit Popular ni els que s'han canviat de jaqueta i ara van de color carabassa.

Hem de continuar treballant perquè tant uns com altres tornen els diners que ens van saquejar i perquè mai més torne a passar el que ens ha passat als valencians i les valencianes.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

La fórmula 1 ens costarà als valencians i les valencianes 308 milions d'euros. I això si en l'esdevindre de la història no es troben altres sorpreses, com ens està passant habitualment. ¿Saben l'última sorpresa eixa dels cinc milions de la senyora Bonig? Bé, això va passant.

Però esperem que no n'hi hagen més sorpreses. Ja està bé, ¿eh? 308 milions d'euros. 308 milions d'euros que signifiquen que podien haver-hi tres plans anuals d'ocupació jove, que ocuparien a 16.000 joves; podien hi haver 60 col·legis nous, 60.

Però tot açò, a més a més, ve d'una decisió política, feta, evidentment, abans d'unes eleccions, amb un caràcter absolutament electoral, va ser, evidentment, una manipulació de caràcter electoral. El senyor Ecclestone va dir que si no guanyava el senyor Camps no n'hi hauria fórmula 1. Va ser tot un grandíssim muntatge, *pero todo aquello, todo aquello tenía que ser gratis*, debades, gratis. I, finalment, ha passat el que ha passat, 308 milions. Gratis perquè l'obra del circuit anava a càrrec de la futura urbanització del PAI del Grau. Gratis perquè l'organització de la carrera anava a càrrec d'una empresa que pagaria el cànon i assumiria les entrades amb uns beneficis clars.

El primer gratis ens ha costat 89,7 milions d'euros, amb uns sobre costos de 16,5 milions d'euros. Però, a més a més, com que, efectivament, eixos diners no estaven en caixa, s'endeutaven per a qüestions importats, com l'educació, com les infraestructures... No, no. Això significa, eixa despesa que se va fer en aquell moment, significa que paguem ara 7,5 milions d'euros a l'any, ara. Però açò sí que és un control del govern total, clar que sí, estar controlant la despesa del govern, del govern actual, que està pagant. *(Aplaudiments)* I, per tant, fins al 2023 continuarem pagant.

Però no només va ser, no només va ser ja directament La Generalitat, el govern, sinó després ja totes les empreses: Circuito del Motor, CACSA, Sociedad Proyectos Temáticos, Agencia Valenciana de Turismo, societat gestora d'imatge estratègica... Fins i tot, Canal 9 pagà 26 milions d'euros d'esta festa.

El cànon que es pagà finalment fou 115 milions d'euros i la compra de Valmor l'acabàvem assumint, com vostés bé saben, perquè estan assentats qui van assumir, tota la totalitat del dèficit de l'empresa. Després, ja saben, hi havia grans concerts, càterings de mig milió d'euros, però hi havia vegades que no s'omplien. 308 milions d'euros.

¿Respecte a què estem fent per a recuperar els diners? La Generalitat saben que s'ha personat en dos casos que hi ha oberts als jutjats ordinaris: el que investiga l'organització de la carrera per la compra de Valmor per part del Consell i el de sobre costos milionaris del circuit oficial. I els dic que fa una setmana, en este cas concret, presentàrem la nostra personació.

A més, i de forma paral·lela, mantenim viu el procés al Tribunal de Comptes per a intentar recuperar per esta via 24 milions d'euros.

Les fantasies pagades amb diners públics acabaren sent un malson. De la mateixa forma que el mal govern ha enterrat

200 milions d'euros en un forat que havia de ser una línia de metro, de la mateixa manera es van malgastar tants i tants recursos.

Però avui, senyor Ferri, li vull anunciar que este matí anem a signar l'adjudicació de la redacció del projecte de la futura línia 10, antiga T2, que aplegarà fins a Natzaret. *(Aplaudiments)*

Els forats i les hipoteques les està alçant, amb tot l'esforç, la societat valenciana.

I vosté deia, encertadament, que n'hi ha hagut una sistèmica. No n'hi ha hagut un moment determinat, no se sap..., diu Mario Vargas Llosa allò: «¿En qué momento se jodió el Perú?» Doncs, jo no sé exactament, però alguna data sí que n'hi ha. Jo crec que a partir de 1995 *empezó a joderse el Perú*. *(Aplaudiments)*

I saben què? Que el 14 de juny de 2001, recorde fa dèsset anys d'aquella intervenció en què vull testimoniar l'agraïment a tots els periodistes, a tots els diputats i diputades que van haver de passar tot el que van passar ací... Però, com ara tinc un poquet de temps, vaig a fer memòria. Recorde aquell dia. I, quan li vaig preguntar al senyor Zaplana per les irregularitats manifestes que estaven existint en el seu govern, va dir: «Mi tranquilidad, señor Puig, es absoluta. Y cuanto más se dedique usted a estas cuestiones, políticamente mejor, políticamente mejor para mí. Y su señoría no podrá acreditar nunca, nunca en la vida nada, absolutamente nada, porque son todo fantasías.» Fantasies com la fórmula 1, una fantasia que acaba en un malson per als valencians.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Pregunta que formula ara el síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem, senyor Antonio Estañ.

El senyor Estañ García:

Sí.

El senyor president:

Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Estañ García:

Gràcies, president.

Señor Puig, justo ayer la PAH de mi localidad, en Callosa de Segura, logró aplazar el desahucio de una mujer que estaba previsto ejecutarse hoy, demostrando una vez más que las